

ISSN (print) 2617-1813;
ISSN (online) 2617-1821
DOI: 10.15421/29210101

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

COMMUNICATIONS AND COMMUNICATIVE TECHNOLOGIES

Науковий журнал

**2022
Випуск 22**

Дніпровський національний університет
імені Олеся Гончара

**COMMUNICATIONS AND COMMUNICATIVE
TECHNOLOGIES. 2022. ISSUE 22**

Подано наукові дослідження з актуальних проблем історії, теорії і практики соціальних комунікацій, видавничої справи, реклами та зв'язків із громадськістю

Усі права застережено

Статті перевірено інформаційною онлайн-системою Unicheck
(Договір про співпрацю ДНУ імені О. Гончара з ТОВ «Антиплагиат» (Unicheck) № 07-11/2018)

Друкується за рішенням вченої ради Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара згідно з планом видань на 2022 р. Протокол № 6 від 24.12.2021

Журнал індексується і входить до міжнародних наукометричних баз даних

The results of scholar researches on history, theory and practice of social communications, editing studies as well as advertisement and PR studies are represented in this issue.

All rights are reserved

Articles are checked by the online information system Unicheck
(Cooperation agreement between Oles Honchar Dnipro National University and "Antiplagiat" LTD (Unicheck) No. 07-11 / 2018)

Approved by the Scientific Council of Oles Honchar Dnipro National University from 24.12.2021 No 6

The Journal is indexed and included in international scientometric databases and repositories

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Голова редакційної колегії:

Поплавська Наталія Миколаївна, д-р філол. наук, проф., (Тернопіль, Україна).

Члени редакційної колегії:

Бутиріна Марія Валеріївна – д-р наук із соц. ком., проф. (Дніпро, Україна);

Бідзіля Юрій Михайлович – д-р наук із соц. ком., проф. (Ужгород, Україна);

Толкачевський Кшиштоф – д-р соц. ком., доц. (Вільнюс, Литва);

Стровський Дмитрій – д-р політ. наук., проф. (Аріель, Ізраїль);

Хімма-Кадакас Марджу – д-р філос. з медіа та ком. (Тарту, Естонія);

Петрова Маріана Матєєва – д-р філос., доц. (Велико-Тирново, Болгарія).

Технічна редакторка, член редакційної колегії:

Кирилова Оксана Вікторівна – канд. філол. наук, доц. (Дніпро, Україна).

Адреса редколегії: Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, пр. Гагаріна, 72, Дніпро, 49005, Україна; тел.: +38 (056) 373-12-41; **електронна адреса:** fszmk.dnu@gmail.com; **веб-сайт:** www.cct.dp.ua.

EDITORIAL TEAM

Editor-in-Chief:

Nataliia Poplavska, Dr. Sc. (Philology), Prof., Ternopil, Ukraine.

Members of the Editorial Team:

Mariia Butyrina, Dr. Sc. (Social Communications), Prof., Dnipro, Ukraine;

Yuriy Bidzilya, Dr. Sc. (Social Communications), Prof., Uzhhorod, Ukraine;

Kšištof Tolkačevski, Dr. Sc. (Social Communications), Assistant Prof., Vilnius, Lithuania;

Dmitry Strovsky, Dr. Sc. (Political), Prof., Ariel, Israel

Marju Himma-Kadakas, Ph.D. (Media and Communications), Tartu, Estonia;

Mariana M. Petrova, Ph.D., Associate Prof., Veliko Tarnovo, Bulgaria.

Technical Editor, Member of the Editorial Board:

Oksana Kyrylova, Ph.D. (Philology), Associate Prof., Dnipro, Ukraine.

Editorial office address: Oles Honchar Dnipro National University, 72 Gagarin Av., Dnipro, 49005, Ukraine; tel.: +38 (056) 373-12-41, **e-mail:** fszmk.dnu@gmail.com, **journal homepage:** www.cct.dp.ua.

ЗМІСТ

Специфіка презентації громадсько-політичної проблематики в соціальних медіа традиційними новинними ЗМІ під час війни в Україні Бахметьєва Алла, Кирилова Оксана	5
Локалізація сайту: функціональний та лінгвістичний аспекти Блинова Неля, Павленко Вікторія	15
Новітні дидактичні засоби в медіаосвіті (на прикладі мультимедійного лонгріду) Бутиріна Марія, Темченко Лілія	26
Комунікаційні прийоми і методи інформаційної підтримки мистецького проекту Волошина Катерина, Обласова Ольга, Мироненко Владлена	36
Особливості функціонування медіаринку України в умовах війни (лютий-вересень 2022 року) Гоцур Оксана	47
Комікс як інструмент сучасної наукової комунікації Гудошник Оксана.....	54
Нейромаркетинг як сучасна технологія маркетингової комунікації: аналіз першоджерел Демченко Максим	61
Медійна активність та ставлення респондентів до української телерадіоаналітики Єлісовенко Юрій, Нагорняк Майя, Синчак Богдан.....	71
Стилістично знижені мовні новотвори в комунікації противників вакцинації та коронаскептиків в українському YouTube Зубар Петро	87
Масмедійний hate-speech, або як медіа конструюють нову реальність ненависті Кузнецова Тетяна	93
Інфотейнмент у регіональному новинному теледискурсі Нагорна Юлія.....	100
Районна преса Тернопільщини у медійному дискурсі України: становлення та функціонування Пелешок Ольга	107
Технології інтернет-маркетингу в інформаційній політиці підприємства Підмогильна Наталія, Старков Валентин.....	117
Шоктейнмент та інфотейнмент як методи подачі інформації на українському телебаченні Пуцята Ірина.....	126
Візуалізація інформації в журналістиці даних: бібліометричний аналіз наукових досліджень Солодовник Дмитро.....	132
Засоби зацікавлення аудиторії в інтернет-інтере'ю Тарасюк Володимир.....	141
ДИСКУСІЇ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ	147
«Історія пишеться нами». Рецензія на книгу: Ябченко М. «Коротка історія українського фемінізму» Гудошник Оксана	147

CONTENT

<i>The specifics of the presentation of socio-political news in social networks by traditional mass media during the warfare in Ukraine</i>	
<i>Bakhmetieva Alla, Kyrylova Oksana</i>	5
<i>Site localization: functional and linguistic aspects</i>	
<i>Blynova Nelya, Pavlenko Viktoriia</i>	15
<i>Longread as an effective media technology in the system of media education: didactic and communication aspects</i>	
<i>Butyrina Mariya, Temchenko Lilia</i>	26
<i>Communication techniques and methods of information support of the art project</i>	
<i>Voloshyna Kateryna, Oblasova Olga, Myronenko Vladlena</i>	36
<i>Peculiarities of the functioning of the media market of Ukraine in conditions of war (February-September 2022)</i>	
<i>Hotsur Oksana</i>	47
<i>Comics as a tool of modern scientific communication</i>	
<i>Hudoshnyk Oksana</i>	54
<i>Neuromarketing as a modern technology of marketing communication: analysis of primary sources</i>	
<i>Demchenko Maxim</i>	61
<i>Media activity and respondents' attitude to Ukrainian TV and radio analytics</i>	
<i>Yelisovento Yuriy, Nahorniak Maiia, Synchak Bohdan</i>	71
<i>Stylistically reduced language innovations in the communication of vaccination opponents and corona skeptics on Ukrainian YouTube</i>	
<i>Zubar Petro</i>	87
<i>Mass media hate-speech, or how the media construct a new reality of hate</i>	
<i>Kuznietsova Tetiana</i>	93
<i>Infotainment in the regional news TV discourse</i>	
<i>Nahorna Yuliya</i>	100
<i>District press of Ternopil region in the media discourse of Ukraine: formation and functioning</i>	
<i>Peleshok Olga</i>	107
<i>Internet marketing technologies in the information policy of the enterprise</i>	
<i>Pidmohylna Nataliya, Starkov Valentyn</i>	117
<i>Shocktainment and infotainment as methods of presenting information on Ukrainian television</i>	
<i>Putsyata Iryna</i>	126
<i>Visualization of information in data journalism: bibliometric analysis of scientific research</i>	
<i>Solodovnyk Dmytro</i>	132
<i>Means of audience interest in online interviews</i>	
<i>Tarasiuk Volodymyr</i>	141
DISCUSSIONS, REVIEWS, CRITIQUES	147
<i>"History is written by us". Review of the book: Yabchenko M. Brief history of Ukrainian feminism</i>	
<i>Hudoshnyk Oksana</i>	147

Районна преса Тернопільщини у медійному дискурсі України: становлення та функціонування

Ольга Пелешок ¹

Анотація

В умовах сучасного інформаційного простору, коли активно відбувається перехід до цифрових масмедіа, зменшується кількість традиційної друкованої газетної періодики. У статті аналізується процес становлення та функціонування районної преси Тернопільщини, концептуально осмислюється її місце в загальноукраїнському інформаційному просторі. Запропоновано умовний поділ території Тернопільської області на три медіарайони: північний, центральний і південний. Північний медіарайон – це районні газети «Народне слово», «Голос Лановеччини», «Новини Шумщини», «Діалог». До складу центрального входять «Зборівська дзвіниця», «Бережанське віче», «Вільне слово», «Земля Підгаєцька», «Воля», «Подільське слово», «Гомін волі», «Вісник Надзбруччя». Південний включає районні газети «Галицький вісник», «Нова доба», «Колос», «Вісті Придністров'я» і «Голос народу». На основі моніторингу проаналізовано їх комунікативний потенціал, висвітлено динаміку історичного розвитку кожного видання та схарактеризовано структуру. Наголошено, що регіональна преса є унікальним масовокомунікаційним і соціокультурним феноменом, посідає важливе місце в духовному, громадсько-політичному, історичному та культурному житті України. Районна періодика як один із її сегментів належить до інформаційних джерел, які сьогодні набувають особливого значення і потребують усебічного вивчення.

Зроблено висновок, що районні газети Тернопільщини початку XXI ст. є суттєвим сегментом інформаційного простору України, чи не єдиним документальним «супроводом» знакових подій у регіоні та важливим джерелом інформації про історію, культуру, етнографію краю, функціонування місцевих державних установ тощо. Місцева преса досліджуваного періоду є специфічним історичним джерелом, опрацювання якого вимагає детальної верифікації.

Ключові слова: регіональна преса; медіаконтент; історія журналістики; інформаційне суспільство; медіа; ЗМІ; медіатекст; районна газета.

1. Вступ

Постановка проблеми. Різноманітні, іноді неоднозначні, процеси політичного, економічного, культурного життя нашої держави зумовлюють сучасну медійну парадигму та впливають на її інформаційний простір, який актуалізує потребу осмислення власних витоків, підвищений інтерес науковців до місцевої історії, політичного і культурного життя краю.

Очевидно також, що на соціокультурний простір України загалом і регіональний зокрема впливають і геополітичні чинники. Чим вони сильніші, тим з більшою наполегливістю кожен регіон прагне зберегти свою культуру, мову, традиції, історію. У якості помітного суб'єкта у цьому процесі якраз і виступають місцеві медіа, які активно впливають на потенціал і ресурси

соціокультурного середовища, на ступінь освоєння традицій краю жителями. У цьому контексті особливо актуальною є районна преса і її значення як фактора збереження та розвитку місцевих культурно-історичних традицій. У статті зосереджуємо увагу на районних газетах Тернопільщини, становлення та функціонування яких, на нашу думку, є одним із основних носіїв популяризації природного, історичного, економічного, мистецького та етнографічного різноманіття регіону, а також визначальними медіаресурсами щодо забезпечення в регіонах доступності до краєзнавчої спадщини. У зв'язку з цим вивчення районної преси набуває актуальності.

Огляд літератури й аналіз останніх досліджень та публікацій. Напрацювання теоретичних основ вивчення ЗМІ узвичаювалося багатьма науками. «При цьому практично всі

¹ Volodymyr Hnatyuk Ternopil National Pedagogical University (Ternopil, Ukraine), e-mail: olga.peleshok@tnpu.edu.ua

школи й напрямки сучасної гуманітарної думки так чи інакше торкаються питань функціонування засобів масової інформації» (Yakovlev, 2003). У рамках журналістикознавства ЗМІ студіювали немало науковців. Серед розвідок, у яких принагідно розглянуто районну періодику – дослідження таких науковців: В. Бебика та О. Сидоренко (2000), І. Белінської (2003), О. Греськіва (2018), О. Чекмишева (1997а; 1997b), Ю. Ярмиша (1999) та ін.

Важливими для вироблення підходів до аналізу районної періодици та з'ясування загального контексту її функціонування в історичному чи сучасному аспектах, визначення типологічних і жанрових особливостей, розуміння інформаційного поля її діяльності в різні періоди, окреслення тенденцій розвитку стали дослідження М. Василенка, Н. Зикун, В. Іванова, В. Ковпак, І. Крупського, І. Михайлина, О. Мітчук, В. Різуна, Н. Сидоренко, Л. Сніцарчук, Т. Хітрової, В. Шкляра та інших фахівців у галузі соціальних комунікацій.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що встановлено загальну кількість районних періодичних газет Тернопільщини, які виходили впродовж досліджуваних років і так чи інакше висвітлювали важливі політичні, соціально-економічні й культурні проблеми доби; вперше виділено три медіарайони на території Тернопільської області та класифіковано районні газети, які виходять на цій території, за їх приналежністю до кожного із них; до наукового обігу введено значну кількість маловідомого фактологічного матеріалу, який дозволяє простежити етапи становлення та функціонування районної преси Тернопільщини.

Метою статті є з'ясування характерних рис та особливостей розвитку, становлення та функціонування районної періодици Тернопільщини початку ХХІ ст.

Завданнями дослідження є характеристика мережі районної преси в цілому та на Тернопільщині зокрема, визначення етапів її становлення та функціонування.

Методи дослідження. Зважаючи на мету та завдання дослідження, у статті застосовано методологію історіографічних та пресознавчих досліджень, яка включає комплекс принципів і методів. Застосування історичного методу дало можливість відібрати для вивчення найважливіші періодичні видання, а також сприяло формуванню історіографії, ознайомленню з

матеріалами науковців, що досліджували суміжні теми. При опрацюванні історіографічної та джерельної бази використано бібліографічно-описовий, системно-хронологічний, структурно-типологічний та порівняльний методи. Зі спеціальних наукових методів застосовувався історико-типологічний, продуктивність якого для ретроспективного вивчення журналістики не викликає сумнівів. Принцип історизму як всезагальний логічний метод, що має універсальне значення і посідає в системі методологічних категорій особливе місце, дав змогу розглянути феномен районної преси Тернопільщини з точки зору безперервності й цілісності її розвитку в часі.

Емпіричною базою є районні газети Тернопільської області («Бережанське віче», «Галицький вісник», «Нова доба», «Вісник Надзбруччя», «Колос», «Народне слово», «Зборівська дзвіниця», «Вільне слово», «Діалог», «Голос Лановеччини», «Вісті Придністров'я», «Гомін волі», «Земля Підгаєцька», «Воля», «Подільське слово», «Голос народу», «Новини Шумщини»).

2. Результати й обговорення

Районна періодика є чи не основною платформою для обговорення місцевих проблем, однією з ланок соціальних комунікацій, що постійно прагне розширити свою аудиторію, залучити до суспільних перетворень. «На жаль, вивчення місцевих масмедіа у вітчизняній науці про соціальні комунікації представлене невеликою кількістю праць. Це суттєва «біла пляма» цієї науки, тому що паралельно з дослідженнями глобального контексту друкованих мас медіа актуалізується потреба розширення знань про локальне медіасередовище» (Verbytska, 2016). Якщо закордонне журналістикознавство відзначається достатнім інструментарієм для вивчення регіональної медіасфери, то у вітчизняному залишається поза увагою проблема місця регіональних масмедіа не лише в інформаційному просторі України, а й у системі суспільно-політичних відносин.

Періодика України, віддзеркалюючи події загальнодержавного значення, завжди мала і має свою регіональну специфіку. І, як зазначає дослідниця О. Мітчук, «українські періодичні видання протягом всієї історії свого існування залишалися вірними своєму доволі широкому

функціональному призначенню – перш за все, розповсюдженню актуальних знань серед широкого читацького загалу, виконуючи водночас функцію соціального значення: зв'язку між наукою та суспільством, допомагаючи в орієнтації питань трудової та суспільної діяльності» (Mitchuk, 2013).

Період утворення сучасної системи областей України став передумовою появи в країні спочатку окружних, а потім районних газет: «Районні газети в Україні почали видаватися з початку 1930-х років як ідеологічний інструмент партії більшовиків на шляху до колективізації та втілення наступних курсів правлячої партії» (Abarovska, 2017). Вивчаючи проблеми та перспективи розвитку районної преси, А. Андрієнко та Л. Чернявська зазначають: «Якщо вчитатися в цілу низку законодавчих актів, які регламентують діяльність засобів масової інформації, якогось чіткого визначення поняття «районна преса» ми не знаходимо. Хоча ми такий поділ — центральна, регіональна, районна преса — сприймаємо свідомо» (Andriienko & Cherniavska, 2008).

Як правило, усі районні редакції газет функціонували за майже однаковим установчим

документом. Так, засновниками районних друкованих періодичних видань переважно був трудовий чи журналістський колектив редакції й районна державна адміністрація. «На початку 90-х років ця дивна спілка засновників утворилася з ініціативи тодішніх редакторів, які в такий спосіб хотіли документально зафіксувати ковток свободи, але ще не зважувалися самостійно працювати на засадах самокупності й самофінансування. Вони боялися втратити підтримку влади, як пряму фінансову, так і у формі безкоштовної чи мінімальної оренди приміщень, пільгових цін на друкування місцевої газетної продукції» (Paslavskiy, 2003). Метою діяльності редакції було розповсюдження інформації про життя району, роботу районної влади та райдержадміністрації, захист інтересів жителів краю у вимірі права кожного громадянина на інформацію, сприяння миру й злагоді, всебічне висвітлення діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.

У своїй діяльності редакція була залежна від політичних партій та громадських організацій. Відповідно до мети діяльності типова редакція: видавала газету і додатки до неї; поширювала офіційну інформацію про найважливіші політичні,

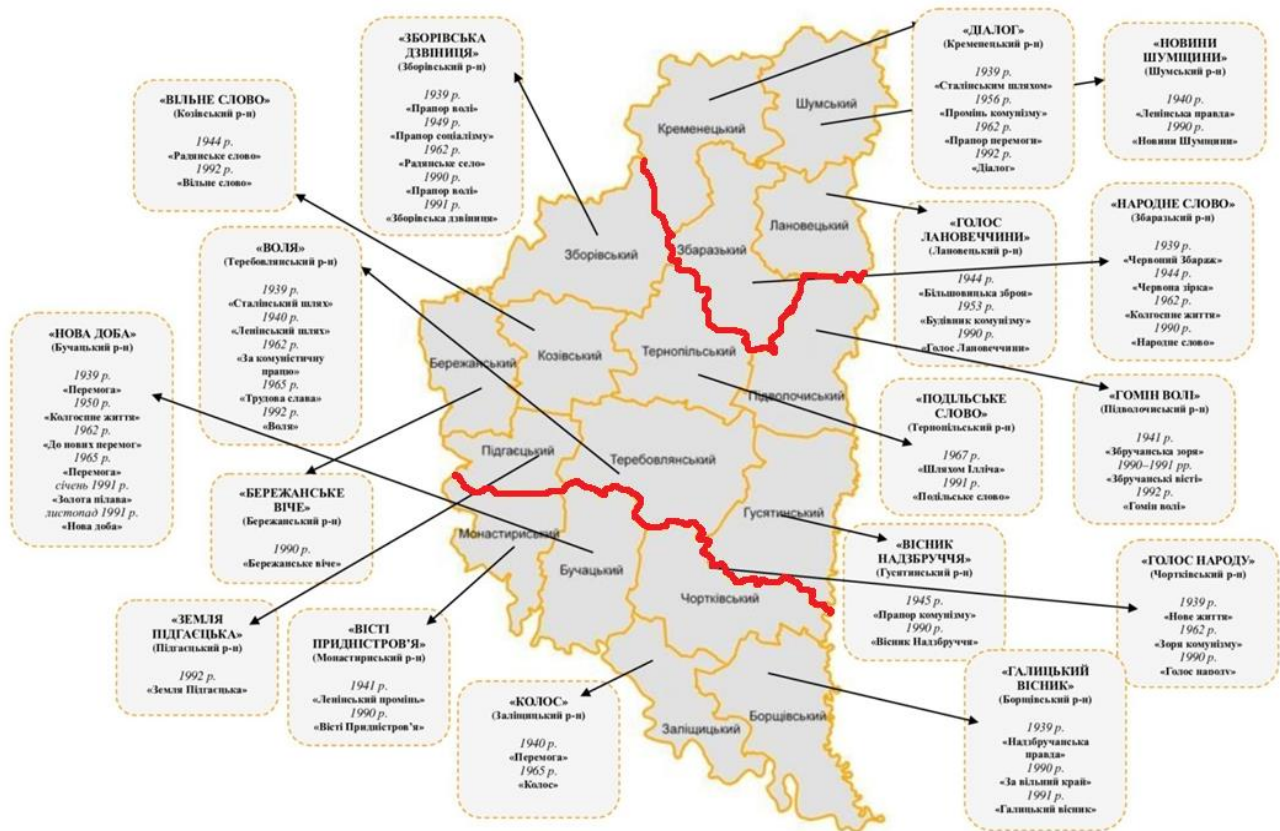

Рисунок 1. Медійні райони Тернопільської області. Етапи перейменування районних газет 1939–1992 рр.

соціальні та інші процеси, що відбувалися в державі; оприлюднювала офіційні документи районної ради і районної державної адміністрації; укладала договори про видання та розповсюдження газети; проводила рекламну діяльність; створювала торговельну мережу та проводила торговельну діяльність для реалізації друкованої продукції (Constituent documents of the local newspaper: Editor Agreement; Statutes defining a newspaper, 2005, с. 28).

Аналіз типологічної структури районної преси області пропонуємо розпочати з історії створення кожного видання та його характеристики.

Територію Тернопільської області можна умовно поділити на три медіарайони: північний, центральний і південний, що співвідносні з трьома історико-етнографічними регіонами, які частково охоплює Тернопільська область: Західне Поділля, частину Східної Галичини і Південної Волині (див. рис. 1).

Північний медіарайон – це територія Збаразького, Лановецького, Шумського, Кременецького адміністративних районів. До складу **центрального** входять Зборівський, Бережанський, Козівський, Підгаєцький, Тербовлянський, Тернопільський, Підволочиський, Гусятинський райони. **Південний** включає територію Борщівського, Бучацького, Заліщицького, Монастирського та Чортківського районів. У межах кожної адміністративної території є власні районні газети, які загалом становлять важливу складову інформаційного простору області.

Північний медійний район Тернопільщини сьогодні представлений трьома місцевими часописами. Серед них – районна газета «Новини Шумщини», яка вперше вийшла у травні 1945 р. під назвою «Ленінська правда». Відтоді вона один раз змінила свою назву – на сучасну. «Протягом усього свого існування у газеті були відображені усі ті суспільні процеси, які відбувалися в районі. І всі ці роки газета була літописом історії краю, прагнула бути на вістрі життя, йти слідами подій, часто непростих і суперечливих» (Курчук, 2005).

Першим редактором газети був Олексій Заїка. Далі редакційний колектив очолювали: Віра Косарева (з вересня 1945 р.), згодом – Тараненко (на жаль, його імені не зафіксовано), І. Гречковський, Олексій Антонюк (серпень 1955 р. – листопад 1957 р.), Анатолій Тринько (листопад 1957 р. – липень 1962 р.). 91 Територіально-

адміністративні зміни – приєднання району до Кременеччини – спричинилися до закриття редакції аж до відновлення Шумського району і його установ у 1965 р. Слід зазначити, що у редакції тоді гостро відчувався брак кадрів. У наповненні газети матеріалами допомагали сількори, активними дописувачами були місцеві вчителі, лікарі, знані люди краю.

У 1980 р. редактором стає Іван Ящук, а з 1992 р. – Галина Киричук. У наступному десятилітті оновлюється технічна база редакції й створюється інформаційний центр «Новини Шумщини». Набір і верстку здійснюють на комп'ютерному обладнанні. Від 2015 р. головна редакторка видання – Алла Омельчук. Газета першою серед комунальних видань Тернопілля взяла участь у пілотному проєкті реформування у 2017 р. Відтоді засновником газети є ТзОВ Інформаційний центр «Новини Шумщини».

Перший номер сучасної районної газети Кременеччини «Діалог» побачив світ у вересні 1939 р. під назвою «Сталінським шляхом» у якості органу Кременецького повітового комітету КП(б)У та виконкому. Видання виходило українською мовою з інтервалом через день на двох сторінках одного друкованого аркуша формату А3 офсетним способом у друкарні тимчасового управління № 1, що знаходилась у м. Кременець (2011). Після війни газета почала виходити двічі на тиждень (у середу та неділю) на двох сторінках форматом друкованого аркуша А3 і тиражем 3 тис. примірників. Редактором спочатку був І. Оконенко, згодом – А. Овчарук. У 1956 р. газета змінила назву на «Промінь комунізму» і стала органом Кременецького РК КПУ і районної ради депутатів трудящих. 19 квітня 1962 р. знову змінено назву – на «Прапор Перемоги». Тоді газета виходила чотири рази на тиждень на чотирьох сторінках тиражем 10 тис. екземплярів. Редактором видання із 10 серпня 1978 року був Михайло Баліцький. Упродовж 1980–90 рр. газета виходила раз на тиждень на чотирьох сторінках двома аркушами формату А3.

У святковому дизайні під назвою «Діалог» видання вийшло 1 січня 1992 р. Її засновниками стали Кременецька районна рада народних депутатів та колектив редакції. Тижневик виходив лише у суботу тиражем 9 тис. примірників. 3 грудня 1994 р. редактором газети став Віктор Хмілецький. Від червня 1999 р. засновники тижневика – Кременецька районна рада та райдержадміністрація. Тираж на той час сягав

більше п'яти тисяч примірників. У 2009 р. тижневик змінив формат і почав виходити на 8-ми або 12-ти сторінках формату А 3. З серпня 2011 р. засновником «Діалогу» став Кременецький районний інформаційний центр «Діалог» під редакцією Вікторії Іваницької. Директором центру на той час був Петро Грам'як. Відтоді газету друкували у ТОВ «Буковинський видавничий дім» у Чернівцях. З 15 січня 2021 р. видання має журнально-газетний формат. Нині засновником газети є ТЗОВ Інформаційний центр «Діалог».

До північного медійного району Тернопільщини відносимо газету «Голос Лановеччини». Перший її номер під назвою «Більшовицька зброя» вийшов 1 жовтня 1944 р. (Malevych, 1996). Тоді газету набирали й друкували вручну. У повоєнний 1947 р. газету очолив Д. Тупол. Протягом 1948 р. колектив редакції очолювали С. Плутенко, В. Плутенко, І. Костенко, Н. Головка. З 20 листопада 1952 р. назву змінено на «Будівник комунізму». У зв'язку з укрупненням районів Лановеччину було приєднано до Збаражчини, тому у 1962–1965 рр. видання не виходило, натомість читачі отримували збаразьку газету «Колгоспне життя».

З вересня 1991 р. газета виходить під назвою «Голос Лановеччини» і друкується у Тернопільському поліграфічному видавництві «Збруч». Її засновниками були районна рада і районна державна адміністрація, з серпня 2005 р. – районна рада, районна державна адміністрація та трудовий колектив редакції. У 2016 р., після набуття чинності Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» засновником стало Товариство з обмеженою відповідальністю «Редакція газети «Голос Лановеччини». З травня 2011 р. редакційний колектив очолює Н. Гомера.

Коли Збаразький район увійшов до складу Тернопільської області, протягом 22 місяців виходила газета «Червоний Збараж» (1939–1941 рр.). Після того, як у квітні 1944 р. м. Збараж став обласним центром Тернопільщини, у листопаді того ж року почали випускати районну газету «Червона зірка», виконувачем обов'язків головного редактора якої було призначено Є. Донцова. З утворенням у цьому краї колгоспно-радгоспних управлінь у 96 1961–1962 рр. виходила газета «Колгоспне життя» (орган Збаразького РК КПУ та районної ради народних

депутатів), яка в часи творення незалежності України змінила назву на «Народне слово».

Редакторами газети у різні роки були: О. Криворог (відповідальний редактор у 1944–1948 рр.), Андрій Сергійович Колеснік (липень 1948 р. — липень 1956 р.), Григорій Михайлович Карпенко (серпень 1956 р. — грудень 1971 р.), Сергій Михайлович Дерейко (грудень 1971 р. — листопад 1991 р.), Ганна Созонівна Барва (лютий 1992 р. — квітень 1997 р.), Іван Коваль (квітень 1997 р. — червень 1998 р.), Василь Григорович Гриб (липень 1998 р. — грудень 1999 р.), Богдан Георгійович Гарасимчук (листопад 2000 р. — грудень 2007 р.), Володимир Ярославович Кравчук (грудень 2007 р. — березень 2009 р.), Андрій Романович Яркул (квітень 2009 р. — лютий 2011 р.), Світлана Миколаївна Боднар (червень 2011 р. — червень 2015 р.), Оксана Ігорівна Моргун — т.в.о. редактора (липень 2015 р. — травень 2017 р.) та директор ТОВ «Редакція Збаразької газети «Народне слово» (з травня 2017 р. до сьогодні).

Центральний медіарайон представлений газетою «Подільське слово», заснованою Тернопільською районною радою 4 березня 1967 р. під назвою «Шляхом Ілліча» (Okayunskyi et al., 2008); її тираж складав майже 6,5 тис. примірників. Наприкінці 1990-х рр. видання перейменовано на «Подільське слово». Видання виходило спочатку тричі (1967–1989 рр.), а потім — двічі (1989–1996 рр.) на тиждень. Згодом стало тижневиком і нині виходить щоп'ятниці. Першим редактором газети був М. Чухрій, потім його змінив М. Лівінський; із 1977 р. редакційний колектив очолював М. Стечишин; у 1988–2004 рр. — заслужена журналістка України Г. Мацейків (2017). «Згодом, у 2005 р., «естафету» перейняла Ганна Макух, котра очолювала видання «Подільське слово» майже 12 років. У 2004–2008 рр. при газеті виходив часопис «Дорожник». У серпні 2016 р. головним редактором газети призначено Наталію Чапрак. Після набуття чинності Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» засновником газети стало ТЗОВ «Редакція газети «Подільське слово».

Серед районних газет центрального медіарайону Тернопільщини — тижневик «Зборівська дзвіниця», який висвітлює громадсько-політичне життя Зборівського району. Спершу «Зборівську дзвіницю» заснували під назвою «Прапор волі» (1939 р.). Пізніше

перейменовували на «Прапор соціалізму» (1949–1962 рр.), «Радянське слово» (1962–1990 рр.). Сучасну назву закріплено за виданням від серпня 1991 р. (2018). Часто змінювалися і засновники: райком компартії й районна рада депутатів трудящих; райком компартії й районна рада народних депутатів; районна рада і райдержадміністрація; райрада, райдержадміністрація і трудовий колектив. Нарешті, після завершення реформування у 2018 р., засновником стало ТзОВ «Редакція газети «Зборівська дзвіниця». Редакторами у різні роки були: І. Столяренко, С. Бондарчук, А. Тринько, М. Піль, В. Ліщинський, Л. Гармідер, С. Аніоні, Л. Білик. У 1991 р. колектив «Зборівської дзвіниці» очолила Н. Пшеничняк. Сьогодні керує редакцією О. Семенина.

Ідея створення газети «Бережанське віче» виникла одразу після виборів до місцевих рад, у березні 1990 р., коли депутати районної ради, які представляли національно-демократичні сили, утворили «Народну раду» (Budaг, 1999). Рішення «Про друкований орган районної ради народних депутатів», у якому, зокрема, значиться про заснування нової газети, районна рада більшістю голосів прийняла 3 серпня 1990 р. Редактором було призначено Омеляна Грабовського. У січні 1991 р. виконком районної ради затвердив редактором видання В. Савчука. Перший номер газети в блакитно-жовтому дизайні побачив світ 15 вересня 1990 р. Проте з невідомих причин у лютому 1992 р. редакційну колегію було ліквідовано, а в листопаді 1994 р. з волі нового керівництва районної ради закрито редакцію газети і створено районний інформаційний центр (РІЦ), який очолив П. Вільчинський. У першому ж випущеному номері РІЦ з титульної сторінки видання зникла українська державна символіка і Шевченкове гасло. Протягом 1993–1994 рр. редакція газети видала два збірники під назвами «Віночок тернових доль». Також протягом 1992–1994 рр. вийшло три числа «Просвіти» (як додатків до газети).

У 1996 р. районна рада і нова райдержадміністрація відновили редакцію газети «Бережанське віче». Редакторами видання в різні роки були: Омелян Грабовський, Василь Савчук, Петро Вільчинський, Світлана Даньків, Ігор Мельник. Наприкінці квітня 2021 р. вийшло останнє його число.

Сучасна газета Козівського району «Вільне слово» під назвою «Радянське слово» вийшла у

грудні 1944 р. як орган РК КПУ та районної ради народних депутатів. Першим редактором був Петро Мукомел; потім редакційний колектив очолювали Дмитро Тупол, Харитина Гречана, Микола Годованець. Упродовж 1965–1974 рр. редактором газети був Михайло Шепеленко; у 1974–1991 рр. – Борис Скопівський (Popadiuk, 2014). З 1 вересня 1990 р. видання стає громадсько-політичним; з вересня 1992 р., після перереєстрації, змінила назву на «Вільне слово», а засновниками її стали районна рада народних депутатів та колектив редакції, редактор до 1998 р. – Ярослав Тучапський. З 1998 р. і до вересня 2022 р. редакційний колектив очолював Степан Шкрабан. Реформування видання було завершено у липні 2017 р. Засновником після реформування є ТзОВ «Редакція газети «Вільне слово».

Найпізніше серед усіх районів області було створено часопис «Земля Підгаєцька», перший номер якого вийшов 22 серпня 1992 р. до Дня Незалежності України. Тижневик висвітлював соціально-економічний розвиток району. Від заснування і до сьогодні назву не змінював.

Першим редактором газети була Галина Теліщук. У 1995 р. до читачів звертався інший редактор – Ігор Даньків, який неодноразово наголошував, що колектив редакції отримує насолоду від результатів написаного. Засновником після реформування є ТзОВ «Редакція газети «Земля Підгаєцька».

Підволочиська районна газета «Гомін волі» заснована у квітні 1941 р. під назвою «Збручанська зоря» як орган РК КП(б)У та райради. З листопада 1990 р. (з № 135) була перейменована на «Збручанські вісті». Від березня 1992 р. має сучасну назву (Shpikula, b. d.). Редакторами газети у різні роки були: Й. Перхалюк, М. Шпікула, О. Хмилик, Я. Сиривко (від 1996 р. – донині). Засновником після реформування газети у 2016 р. є ТзОВ «Редакція газети «Гомін волі».

Теребовлянська газета «Воля» не один раз змінювала назву та дизайн, але змогла «пережити» періоди жорсткої цензури і дочекатися часів панування вільного слова. Спочатку це видання мало назву «Сталінським шляхом» (1939 р.) і виходило як орган тимчасового управління міста Теребовлі. Редагував її П. Бабенко. З січня 1940 р. газета стала органом Теребовлянського повітового комітету КП(б)У та політвиконкому, змінивши

назву на «Ленінським шляхом», і друкувалася на двох сторінках двічі на тиждень.

Редакційний колектив очолював І. Іванов (1944–1954 рр.). Певний час (з вересня 1948 р. до серпня 1949 р.) газету підписувала до друку в. о. редактора Г. Музиченко. Далі керівництво редакцією здійснювали: П. Величко (з січня по вересень 1954 р.), І. Кривоцюк (до січня 1955 р.), В. Волошина (до грудня 1957 р.). З 12 вересня 1958 р. районку почали друкувати на чотирьох сторінках тиражем 1,5 тис. примірників тричі на тиждень – в середу, п'ятницю і неділю. Редактором тоді (лютий 1958 р. — травень 1962 р.) був Василь Деркач.

1 червня 1962 р. газету знову перейменовують — на «За комуністичну працю». «Разом з тим змінився статус газети та межі її розповсюдження. Майже рік вона є органом Тернопільського обкому КПУ й обласної ради депутатів трудящих при Тербовлянському територіальному виробничому колгоспно-радгоспному управлінні та розповсюджується в межах цього управління, куди, крім Тербовлянського, входять Гусятинський, Підгаєцький, Козівський райони і частина Тернопільського» (Kushneryk, 2000). З 2 березня 1963 р. газета стає органом партійного комітету Тербовлянського виробничого управління і районної ради, а з січня 1965 р. — знову органом Тернопільського обкому КПУ й обласної ради депутатів трудящих при Тербовлянському територіальному виробничому колгоспно-радгоспному управлінні. В часи цих «реформ» і реорганізацій редактором видання був Михайло Шепеленко (1962–1965 рр.).

З 1 квітня 1965 р. газета ще раз змінює назву: відтепер вона – «Трудова слава». Назва ця протрималася до березня 1992 р. Редакторський колектив у цей час очолював Мечислав Стефанкевич. Перший номер газети «Воля» з гаслом «За вільну і незалежну Україну» вийшов 15 липня 1990 р. 22 вересня 1990 р. у Тербовлі відбулася Всеукраїнська установча конференція Демократичної партії України на якій «Волю» було затверджено центральним друкованим органом партії. За рекомендацією Д. Павличка, І. Драча і В. Дончика газету почали розповсюджувати в усіх областях України. Друкувалася вона вже 50-тисячним тиражем і виходила на 8 сторінках.

На жаль, через певні неузгодженості з місцевим осередком Рух, який з березня 1991 р. почав видавати у місті власну газету

«Тербовлянські вісті», «Воля» опинилася без засобів до існування і на 25-му номері припинила свій вихід. У вересні 1992 р. видання часопису було відновлено. Відчутну підтримку надали осередок «Просвіти» та районна держадміністрація, які й стали разом з трудовим колективом редакції її співзасновниками та видавцями. Реформування газети було завершене у грудні 2018 р. Засновником після реформування є ТзОВ «Редакція Тербовлянської газети «Воля». Сучасний тижневик «Воля» (редактор А. Ткач) виходить раз у тиждень форматом А3 на восьми сторінках, тираж — 2 500 примірників.

Гусятинська газета «Вісник Надзбруччя» вийшла у світ 8 березня 1945 р. як орган райкому партії під назвою «Радянські вісті». Лише у 1990 р., коли 17 жовтня трудовий колектив визнав недоцільною участь райкому партії у видавництві газети, часопис позбувся партійної цензури й був перейменований на «Вісник Надзбруччя». Її редакторами у різні часи були: Т. Панченко (1945–1952 рр.), І. Собчук (червень–вересень 1952 р.), І. Баранов (жовтень 1952 р. – червень 1953 р.), І. Собчук (1953–1959 рр.), Н. Головка (1959–1962 рр.); у 1962–1965 рр. район був реформований; І. Боднар (1965–1985 рр.), Л. Дубас (1986–1991 рр.), Р. Кучма (1991–2004 рр.), М. Кучмій (грудень 2004 р. – 2006 р.), Н. Семків (2006–2013 рр.), Л. Дубас (2013–2015 рр.), В. Остафійчук (2015 р. — і досі). Засновником після реформування газети у червні 2018 р. є ТзОВ «Редакція газети «Вісник Надзбруччя».

Південний медійний район Тернопільщини сьогодні представлений п'ятьма районними газетами. Заліщицька районна газета «Червоний прапор» вийшла у лютому 1940 р. Редактором був Петро Вайда, його заступником – Дмитро Лесун. Після Другої світової війни газета змінила назву — на «Перемога». Редакторами її були Володимир Нудьга, Микола Остапець, Іван Громов, Андрій Овчарук. Назву «Колос» газета отримала після реорганізації районів у 1965 р. Упродовж 1965–1975 рр. редакторський колектив очолював Петро Ковальчук; у 1969–1975 рр. його заступником був Петро Мельник. Тоді тираж газети становив майже 11 тис. примірників, виходила вона обсягом в один друкований аркуш. У 1975–2001 рр. газету «Колос» очолював Петро Мельник, відомий у громадських колах журналіст, письменник, поет, член НСЖУ. У 2001 р. редакцію очолила Оксана Дяків,

журналістка, поетеса, член НСЖУ. Новим етапом в історії «Колоса» став перехід у 2011 р. на повноколірний друк, який здійснювався у ТОВ «Буковинський видавничий дім». У цьому ж році на сайті проєкту «Заліщики online» (керівник – Олександр Хомишин) було створено архів газети, який функціонує досі. У серпні 2018 р. газета була реформована. Відтоді її засновник ТзОВ «Редакція газети «Колос».

Бучацька районна газета «Нова доба» – ровесниця незалежної України. До того часу видання виходило під різними назвами: «Перемога» (з жовтня 1939 р. — як орган тимчасової управи м. Бучач); «Колгоспне життя» (з 1950 р. — як орган Бучацького РК КП(б)У і районної ради депутатів трудящих); «До нових перемог» (з 1962 р.); «Золота Пілава» (з січня 1991 р.); «Нова доба» (з листопада 1991 р.).

Першим редактором був Римар (1939 р.), згодом — Г. Мешков (1939– 1941 рр.) (2013). 4 січня 1967 р. на пленумі Бучацького райкому КПУ редактором було затверджено заслуженого журналіста України І. Єлагіна, який пропрацював на цій посаді до призначення на неї у 1983 р. І. Мороза. З 1989 р. обов'язки головного редактора виконував В. Ільчишин. Від листопада 1991 р. і досі редактором є В. Тракало.

З 1990-х рр. на шпальтах районки висвітлюються проблеми національного відродження, релігійного життя, об'єктивно оцінюються економічні труднощі, сміливо висловлюються різні точки зору на події. Для сучасної «Нової доби» характерна багатогранність змісту: публікуються матеріали про громадсько-політичні проблеми, історію рідного краю, про спортивне життя району, про видатних земляків і їх здобутки. Реформування газети завершено у липні 2017 р. Засновником після реформування є ТзОВ «Редакція газети «Нова доба».

У грудні 1939 р. було засновано чортківську районну газету «Нове життя». «Хто став першим редактором районки і яким був її склад – на жаль, нам сьогодні невідомо, оскільки не збереглося жодного довоєнного номера в редакції (під час війни газета не виходила), немає їх і в архівах. У редакційній бібліотеці зберігаються підшивки, починаючи з травня 1945 р. Першим повоєнним редактором було призначено В. Петровського. Газета виходила на двох сторінках, раз на тиждень, накладом 1500 примірників. Друкувалася в друкарні у м. Ягольниця».

У березні 1985 р. газета першою в області перейшла на офсетний друк. У вересні 1990 р. «Зорю комунізму» було перейменовано на «Голос народу», а з квітня 1991 р. на посаду редактора було призначено А. Шуляка. У травні 2005 р. редактором став Л. Габруський. Через фінансові проблеми і нестачу паперу з жовтня 1993 р. редакція перейшла на одноразовий випуск газети, скорочено низку посад. Проте згодом (19 грудня 1994 р.) газета першою серед районок області запровадила комп'ютерну верстку та друк. У 2011 р. ювілейний номер з нагоди 20-ї річниці Дня Незалежності України вийшов повноколірним, відтоді газету друкує ТзОВ «Буковинський видавничий дім». Оновлений «Голос народу» на 12 сторінках побачив світ у липні 2013 р. «2 червня 2017 року у результаті реформування друкованих ЗМІ шляхом перетворення в суб'єкт господарювання комунальної організації Редакція газети «Голос народу» чортківська районка стала незалежним виданням. 18 жовтня 2018 р. у районки з'явився власний сайт – Чортків. City».

Монастириську районну газету «Вісті Придністров'я» засновано у 1941 р. під назвою «Ленінський промінь». Упродовж 1941–1944 рр. і 1962–1966 рр. газета не виходила. Згодом, коли визріла потреба осучаснення назв місцевої преси, на бюро Монастириського райкому у липні 1990 р. розглядалося питання про перейменування часопису. З 1 вересня 1990 р. й до сьогодні газета виходить під назвою «Вісті Придністров'я». Рівно через рік, у вересні 1991, тодішнє управління преси облвиконкому перереєструвало газету у зв'язку зі зміною складу засновників (залишилася тільки районна рада). Відтоді видання позбулося компартійного тиску. У 1994 р., коли місцеві редакції почали означувати свою діяльність статутними відносинами, до співзасновників долучився трудовий колектив, а 2006 р. доєдналася райдержадміністрація. «Як і для всієї країни, новітні часи виявилися далеко не простими для журналістів. Скоротилася чисельність кадрів. З трьох випусків часопису на тиждень перейшли на один. Через банкрутство Монастириської друкарні довелося друкувати газету спочатку в Бучачі, потім – Чорткові і Тернополі» (Kyfor, 2001). Редакторами газети у різні часи були: Б. Дзьоба, Б. Дичко, Є. Кифор, І. Космовська. Після реформування газети у 2016 р. засновником є ТзОВ «Редакція газети «Вісті Придністров'я».

Борщівська районна газета «Галицький вісник» вперше вийшла 16 липня 1991 р. «Її у буремному 1991-му заснували патріотичні партії й громадські організації – НРУ, УРП, «Просвіта», «Союз українок» і, звичайно, трудовий колектив. Але вже через рік, у період шаленої інфляції, редакція почала шукати хоч невелику, але стабільну фінансову опору й запросила у співзасновники райраду та райдержадміністрацію» (Yakel, 2005). Першим редактором часопису був Василь Магас (1991–1992 рр.), а в 1993 р. колектив очолила журналістка Марія Фафруник (Довгошия). Метою газети було мобілізувати краян до створення української незалежної держави. У грудні 2011 р. колектив утворив приватне підприємство «Редакція газети «Галицький вісник», яке з березня 2012-го стало засновником газети. Владні органи вийшли зі складу засновників, відтак між ними й редакцією було укладено господарські угоди на висвітлення діяльності, які з того часу поновлюються щорічно (2016). У різні роки виходили додатки до часопису: «Дорога до храму», «Галичанка», «Нічлава», «Просвітянин», «Галицький газда», «Школа на Борщівщині», «Медики Борщівщини», «Цукровик», «Погляд молодих», «Зернятко», «Податківець Борщівщини», «Ринок праці», «Вісник Пенсійного фонду», «Держава і право» та ін. Зараз газета перебуває у недержавній формі власності, повна її назва — «Приватне підприємство «Редакція газети «Галицький вісник плюс».

3. Висновок

Проведене дослідження дозволяє стверджувати, що однією із нагальних проблем у галузі журналістикознавства є вивчення історії преси регіонального рівня. Однак аналіз наукової літератури засвідчив відсутність спеціального комплексного дослідження, яке б презентувало вивчення локального медіасередовища.

Регіональні ЗМІ – це медіа, які поширюються в межах окремого регіону України або мають більш виражене локальне значення. Територія їх розповсюдження є одним із головних параметрів, що визначає якісні та кількісні характеристики, а також організаційні умови функціонування. Вони є чи не єдиним документальним супроводом важливих подій у регіоні та суттєвим джерелом інформації про історію, культуру, етнографію краю, функціонування місцевих державних установ різних рівнів. Без вивчення історії

становлення провінційної періодики неможливо зрозуміти сутність революційних процесів, які відбуваються в українській журналістиці в цілому.

Відповідно перспективним напрямком подальших журналістикознавчих студій є відстеження динаміки історичного розвитку, типологічної структури та характеристики контенту районних видань у межах кожної адміністративної території України. Не менш актуальними можуть стати й дослідження функціонування районної преси нашої держави, які розпочалися після завершення трирічного терміну, відведеного на роздержавлення газет Законом «Про реформування комунальних та державних ЗМІ в Україні».

References

- A slice of history*. (2014, December 31). *Holos narodu*, (55), 3.
- Abarovska, J. (2017, April 12). *Ihor Skrypchenko: "Our "Voice of Posul" was and is a common root in the concept of Nedryhailivshchyna"*. Media-circle. Sumy Press Club. <http://mediakolo.sumy.ua/the-media/community/205-igor-skrypchenko-nash-golos-posullya-buv-i-e-spilnim-korenem-u-ponyatti-nedrigajlivshchina.html>
- Andrienko, A. O., & Cherniavska, L. V. (2008). Problems and prospects of development of district press on the example of Chernihiv newspaper "Niva" (Zaporizhzhya region). *Bulletin of Zaporizhzhya national university. Series : Philological sciences*, (1), 5-10.
- Bebyk, V. M. & Sydorenko, O. I. (2000). *The Mass Media of Post-communist Ukraine*. Interregional Academy of Personnel Management.
- Belinska, I. (2003). Research of the regional press in journalism. *Ukrainian Journalism Studies*, 57-61.
- Budar, T. (1999, September 15). "The creation of the newspaper was an urgent necessity". *Berezhanske Viche*, (8), 1-4.
- Chekmyshev, O. V. (1997a). Regional press from 1976 to the present time. *Modern Ukrainian journalism. Conceptual aspect*, (13), 32-36.
- Chekmyshev, O. V. (1997b). Ukrainian monitor. *The analytical collection of information models of Ukrainian media*, (9), 12-18.
- Constituent documents of the local newspaper: editor agreement; statutes defining a newspaper. (2005). *Zhurnalist Ukrainy*, (6), 28-31.
- Greskiv, O. O. (2018). The Western Ukrainian regional press in transitional period from totalitarianism to democracy: 1988–1998. *Communications and Communicative Technologies*, (18), 29-38. http://nbuv.gov.ua/UJRN/cctech_2018_18_6
- Kushnerik, G. (2000, August 19). And "Volia" is a true word. *Vilne zhyttia*, 2.

- Kyfor, Ye. (2001, October 27). People built and defended ZUNR. *Visti Prydnistrovia*, 2.
- Kyrychuk, H. (2005, June 8). About the newspaper, friends and time. *Novyny Shumshchyny*, 22(6992), 1.
- Malevych, A. P. (1996). *Chronicle of Zbarazh land: in dates, events, facts and persons*. Prosvita.
- Mitchuk, O. (2013). Information factor of Ukrainian periodicals in the late XIX–early XX century. *Dialog: media studios*, (17), 111-118. <https://doi.org/10.18524/2308-3255.2013.17.169789>
- Okarynskyi, V., Pyndus, B., & Khanas, V. (2008). "Podilske slovo". Vol. 3. Publishing and Printing Plant «Zbruch».
- Paslavskyi, I. (2003, April 18). Local press: radical reforms are inevitable. *Dzerkalo tyzhnia*, (15), 27-35.
- Popadiuk, O. (2014, December 19). 70 years — side by side with readers. *Vilne slovo*, (50), 1-4.
- Shpikula, M. V. (2006). The voice of freedom. *Encyclopedia of Modern Ukraine*. Institute of Encyclopedic Research of NAS of Ukraine, Kyiv. https://esu.com.ua/search_articles.php?id=30751
- Verbytska, K.I. (2016). *The problem of the state formation in printed mass-media of Ivano-Frankivsk region* [PhD thesis abstract, Stepan Demyanchuk International University of Economics and Humanities].
- Yakel, R. (2005, July 8). The denationalisation cart is moving blindly. *Dzerkalo tyzhnia*. Ukraina. https://zn.ua/ukr/SOCIUM/viz_rozderzhavlennya_ruhaetsya_naoslip.html.
- Yarmysh, Yu. (1999). The role of mass media in the processes of state-building. *Ukrainsky media bulletin*. (3), 13-15.

Peleshok Olga. District press of Ternopil region in the media discourse of Ukraine: formation and functioning

Current terms of information space, when the transformation to digital mass-media is on the go, the amount of traditional printed news papers. The article analyzes the process of formation and functioning of the district press of the Ternopil region, conceptually understanding its place in the all-Ukrainian information space. A conditional division of the territory of Ternopil region into three media districts: northern, central and southern is proposed. The Northern Media District includes the district newspapers *Narodne Slovo*, *Golos Lanovechchyna*, *Novyny Shumshchyna*, and *Dialog*. The central group includes "Zborivska Dvinnytsia", "Berezhanske Viche", "Vilne slovo", "Zemlya Pidgaetska", "Volya", "Podilske Slovo", "Homin Voli", "Visnyk Nadzbruchcha". The southern one includes the district newspapers "Halytsky Visnyk", "Nova Doba", "Kolos", "Visti Pridnistrovyia" and "Voice of the People". On the basis of monitoring, their communicative potential was analyzed, the dynamics of the historical development of each publication were highlighted, and the structure was characterized. It is emphasized that the regional press is a unique mass communication and socio-cultural phenomenon, that occupies an important place in the spiritual, social-political, historical and cultural life of Ukraine. District press, being a segment of local media, belongs to the sources of information that are gaining extra importance nowadays, thus requiring a comprehensive study.

It was concluded that the district newspapers of the Ternopil region at the beginning of the 21st century is a significant segment of the information space of Ukraine, almost the only documentary "accompaniment" of significant events in the region and an important source of information about the history, culture, ethnography of the region, the functioning of local state institutions, etc. The local press of the studied period is a specific historical source, the study of which requires detailed verification.

Keywords: regional press; media content; history of journalism; information society, media; mass media; media text; district newspaper.

Author biography

Olga Peleshok is Doctor of Philosophy in Journalism, Volodymyr Hnatyuk Ternopil National Pedagogical University (Ternopil, Ukraine)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.